

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Libora Duľu v trestnej veci proti obvinenému **P. B.**, pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák. na neverejnom zasadnutí konanom 09. mája 2012 v Bratislave, o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 11. januára 2012, sp. zn. 3 To 221/2011, takto

r o z h o d o l:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného P. B. sa **o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota z 28. septembra 2011, sp. zn. 3 T 90/2011 bol obvinený P. B. uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 20. júla 2009 asi o 21,45 hod. viedol osobné motorové vozidlo zn. Škoda Felícia, evidenčného čísla B. v smere od mesta T. na mesto B., nevenoval sa plne vedeniu motorového vozidla, nesledoval situáciu v cestnej premávke, neprispôobil rýchlosť jazdy svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla a nákladu, poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať, prešiel s vozidlom vpravo mimo komunikáciu na odstavnú plochu a prednou časťou svojho vozidla zachytil tam čupiacu Z. H. a následne s vozidlom zostal prevrátený na pravom boku v rieke, pričom Z. H. utrpela zranenia a to pomliaždenie mäkkých tkanív tváre vľavo a okoloočnicovej oblasti s krvnou podliatinou okolo ľavého oka s nakrvácaním pod spojovkou ľavého oka, tržnopomliaždenú ranu na vonkajšom kútiku ľavého oka, tržnopomliaždenú ranu na dolnej mihalnici ľavého oka, zlomeninu jarmovo-čelustného komplexu vľavo s jeho vpáčením do čelustnej dutiny s nakrvácaním do čelustnej dutiny, otras mozgu ľahkého stupňa, zlomeninu ľavej kľúčnej kosti bez posunutia úlomkov, pomliaždenie a odreninu bedrovej oblasti vľavo, pomliaždenie a odreninu na ľavom kolene s dobou liečenia a práceneschopnosti od 21. júla 2009 do 24.

augusta 2009, čím porušil ustanovenie § 4 ods. 1 písm. c/, § 9 ods. 1, ods. 2, § 16 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Za to bol odsúdený podľa § 158 Tr. zák., s prihliadnutím na § 36 písm. j/ a § 38 ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ a § 50 ods. 1 Tr. zák. mu bol výkon tohto trestu podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák., s prihliadnutím na § 38 ods. 3 Tr. zák. bol obvinenému uložený trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel na dobu 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obvinenému uložená povinnosť nahradiť poškodenej L. M., nar. X., trvale bytom Sídlisko R., R. S. škodu vo výške 5418,75 eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. bola poškodená L. M. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaná na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený P. B. v zákonnej lehote odvolanie, ktoré Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací uznesením z 11. januára 2012, sp. zn. 3 To 221/2011, ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Proti citovanému rozhodnutiu krajského súdu podal obvinený P. B. dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c/, i/ Tr. por., z ktorých prvý predpokladá porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom a druhý, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Dovolateľ uviedol, že neporušil žiadnu zákonnú tobôž dôležitú povinnosť a nemohol predvídať príčinný priebeh nehody. Z tohto dôvodu nebola naplnená ani objektívna, ani subjektívna stránka, t.j. obligatórne znaky trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák., a preto jeho konanie nie je trestným činom. Vznik zranení poškodenej je výsledkom viacerých porušení dopravných predpisov najmä zo strany otca maloletej ako vodiča osobného motorového vozidla, ktorý v rozpore s § 23 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov nezastavil na pravej krajnici vozovky, ale prešiel cez ňu a zastavil v blízkosti ľavého protismerného okraja vozovky pri neprehľadnej zákrute a neosvetlenej ceste, neoznačenej vodorovným

dopravným značením, pričom na vozidle ponechal zapnuté diaľkové svetlá, čím porušil aj ustanovenia § 25 ods. 1 písm. a/, § 23 ods. 2, § 25 ods. 1 písm. f/ a § 32 ods. 2 citovaného zákona. Rovnako pravidlá cestnej premávky porušila aj samotná poškodená a jej matka, keď z vozidla vystúpili bez toho, aby mali na sebe reflexný odev, hoci im to prikazovalo ustanovenie § 52 ods. 3 citovaného zákona.

Porušením povinností spomenutým vodičom a správcom cesty 1. triedy bol uvedený do omylu ohľadom smerovania cesty, v dôsledku čoho nemohol predpokladať, že cesta sa zatača doľava. Vozidlo poškodeného stojace pri okraji vozovky ho totiž oslňovalo a javilo sa mu ako pohybujúce sa po ceste oproti nemu. Tma, nevyznačenie vodorovného značenia a umiestnenie zvislej dopravnej značky „padajúce kamene“ ilúziu rovnej cesty len umocnili. Preto pokračoval v jazde rovno. Až pri mínaní vozidla poškodeného zistil, že toto stojí a že on (obvinený) smeruje do priekopy, ktorá sa neskôr ukázala ako potok. Konštatovanie prvostupňového a odvolacieho súdu, že sa plne nevenoval vedeniu motorového vozidla, nesledoval situáciu v cestnej premávke, neprispôbil rýchlosť jazdy svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla a nákladu, poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať je ničím nepodložené a nemá oporu v zistenom skutkovom stave. V čase vedenia motorového vozidla nebol ani v stave dezorientovanosti ako to konštatoval odvolací súd, pričom dôvodom na spomalenie rýchlosti jazdy, prípadne zastavenie nemohlo byť ani samotné oslnenie, lebo bol v presvedčení, že nič nenarušuje plynulosť cestnej premávky. Nesprávny je aj ten záver krajského súdu, že v dôsledku oslnenia by maloletá a jej matka neboli viditeľné ani vtedy ak by mali na sebe reflexné vesty, lebo videozáznam z nehody preukazuje opak. Ďalej obvinený poukázal na nedostatky prvostupňového konania, ktoré zostali neodstránené odvolacím súdom spočívajúce v tom, že nebolo možné určiť postavenie vozidiel po nehode a jej priebeh, zamerať trasologické stopy v teréne, čo malo vplyv aj na posudok znalca Ing. B., ktorý vychádzal z nedostatočných podkladov, a preto jeho posudok vrátane doplnku odpovedá na položené otázky len hypoteticky a určuje len možný priebeh nehody. Nedostatkami trpela aj rekonštrukcia v tom smere, že bola vykonaná za iných podmienok než v čase nehody, kedy bol mesiac v nove, a teda bola úplná tma, kým v čase rekonštrukcie bol mesiac spolovice viditeľný. Uvedený úkon zopakovaný nebol, hoci o to žiadal. Za nesprávne považuje aj rozhodnutie v otázke trestu, ktorý čo sa týka trestu zákazu činnosti je neprimeraný, lebo postihuje najmä jeho rodinu tým, že je mu znemožnené vozit' blízke osoby na lekárske vyšetrenie, ktorý spôsob dopravy je jediný možný.

Z uvedených dôvodov obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil, že uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 11. januára 2012, sp. zn. 3 To 221/2011, a rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota z 28. septembra 2011, sp. zn. 3 T 90/11, a v konaní, ktoré týmto rozhodnutiam predchádzalo, bol porušený zákon, aby podľa § 386 ods. 2 Tr. por. citované rozhodnutia zrušil a Okresnému súdu Rimavská Sobota prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou uvedenou v § 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por., v zákonnej lehote podľa § 370 ods. 1 Tr. por., s obsahovanými náležitosťami podľa § 374 ods. 1 Tr. por. a tiež s uvedením dôvodu dovolania podľa § 374 ods. 2 Tr. por. a prostredníctvom obhajcu ako to prikazuje ustanovenie § 373 ods. 1 Tr. por., po tom ako využila svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok (v danom prípade odvolanie), o ktorom bolo rozhodnuté (§ 372 ods. 1 Tr. por.), ale zároveň aj to, že dovolanie obvineného P. B. je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por., keďže neboli splnené ním uplatnené dovolacie dôvody.

Prieskum najvyššieho súdu pri dovolacom dôvode podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je limitovaný posúdením správnosti právnej kvalifikácie vo vzťahu ku skutku zistenému napadnutým rozhodnutím, keďže podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., veta za bodkočiarkou správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Skutok obvineného P. B. ako je popísaný v rozsudku okresného súdu, ktorý nebol žiadnym spôsobom modifikovaný rozhodnutím odvolacieho súdu poskytuje jednoznačný podklad pre použitú právnu kvalifikáciu zisteného konania obvineného ako prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák., a to tak z hľadiska objektívnej i subjektívnej stránky dotknutého trestného činu.

Obvinený v podanom odvolaní a teraz aj v dovolaní záver o neexistencii uvedených znakov aplikovaného prečinu vyvodzuje na inom skutkovom základe než ho vyjadruje zistený skutok pri súčasnom nestotožnení sa s akýmkoľvek porušením povinností vodiča z jeho strany. V tomto smere však nejde o námietky právne, výlučne ktoré dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. pripúšťa, ale o výhrady skutkovej povahy, ktoré naopak nie sú pri tomto dovolacom dôvode prípustné, a ktorými sa dovolací súd na dovolanie obvineného nemôže zaoberať. Napadnúť dovolaním právoplatné rozhodnutie vychádzajúce

zo skutkového stavu nesprávne zisteného v podstatných okolnostiach na základe vykonaných dôkazov môže len minister spravodlivosti (§ 371 ods. 3 Tr. por.). Iba dovolanie tohto oprávneného subjektu by umožňovalo zaoberať sa správnosťou zistenia stavu, vrátane posudzovania správnosti hodnotenia vykonaných dôkazov a tým aj otázku objasnenia veci, a to aj, čo sa týka tvrdených nedostatočných podkladov pre posúdenie príčin dopravnej nehody.

Vyčítané nedostatky prvostupňového konania, ktoré podľa názoru obvineného zostali neodstránené pred odvolacím súdom sú námietky majúce v konečnom dôsledku vyvolať pochybnosti o správnosti skutkových zistení, a preto nie sú subsumovateľné pod dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/, ale zároveň ani podľa písm. c/ citovaného ustanovenia. Právo na obhajobu v zmysle ostatne uvedeného dovolacieho dôvodu je potrebné chápať ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu (§ 34 ods. 4 Tr. por.). Ak uplatnenie práva na obhajobu spočíva v navrhovaní dôkazov (ako tomu bolo v posudzovanom prípade pokiaľ ide o zopakovanie rekonštrukcie ešte v závere prípravného konania) zodpovedá tomuto právu uvedenému v § 34 ods. 1 a § 44 ods. 2 Tr. por. povinnosť orgánov činných v trestnom konaní a súdu zaoberať sa každým dôkazným návrhom a najneskôr pred meritórnym rozhodnutím tomuto návrhu buď vyhovieť alebo ho odmietnuť, resp. že ďalšie dôkazy sa vykonávať nebudú (§ 208 a § 274 ods. 1 Tr. por.). V takejto predpísanej procesnej forme bolo rozhodnuté aj čo sa týka návrhu obvineného na zopakovanie rekonštrukcie, a preto len samotné nevyhovenie dôkaznému návrhu nemôže zakladať dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Ak by totiž záver orgánu činného v trestnom konaní alebo súdov urobený v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. o tom, že určitú skutkovú okolnosť považuje za dokázanú a že ju nebude overovať ďalšími dôkazmi zakladal opodstatnenosť dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., odporovalo by to viazanosti dovolacieho súdu zisteným skutkom podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. a tiež by to spochybňovalo existenciu osobitného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 3 Tr. por., ktorého podanie je zverené ministrovi spravodlivosti.

Napokon treba uviesť, že námietka obvineného o neprimeranosti uloženého trestu zákazu činnosti nenapĺňa žiadny dovolací dôvod, osobitne dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. viažuci sa priamo k trestu, keďže tento je splnený iba v prípade uloženia trestu mimo ustanovenej trestnej sadzby alebo uloženia takého druhu trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa.

Z uvedených dôvodov najvyšší súd dovolanie obvineného P. B. pre nesplnenie dôvodov dovolania (§ 371 Tr. por.) podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 09. mája 2012

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková